

lagte Udlaft. Enigt med det for to Aar siden nedsatte Udvalgs Fleertal, kan nærværende Udvalgs Fleertal tiltræde det nu foreliggende Lovforslags Hovedtanke, der gaaer ud paa ved en Udvidelse af den ældre Anstalt og visse Forandringer i Bestemmelserne, for den at opnaae det, der tidligere tilsigtedes ved en særlig ny Anstalt. — Undertegnede David maa derimod vedblivende være overbevist om, at det er henfigtsmæssigere at have en særegen Anstalt for de ubemidlede Klasser, indrettet og bestyret med særligt Hensyn til disses Fornødenheder og de Forsikringer, som af disse kunne attraaes og ventes, end at grundlægge en Anstalt, der paa eengang skal fyldestgjøre de høist forskellige Krav, som de saa forskellige, stillede Samfundsklasser ville gjøre til en Alle omfattende Anstalt. Det er at befrygte, at en Anstalt, som skal tilfredsstille Alle, ikke ret vil tilfredsstille Noget. Jeg anseer det imidlertid overflødig at udhæve alle de Forskjelligheder, der betegne en Livsforfikkingsanstalt af den ene og af den anden Art, og at godtgjøre, at en Anstalt, der hovedsagelig er beregnet paa Tilgang af de mere Bemidlede, bør være anderledes indrettet end en Anstalt, der skal oprettes for de Ubemidlede. Der er kun Et, som jeg i denne Henseende ikke tør lade ubemærket. Staten kan og bør mankeet ikke flye et Offer for gennem en Livsforfikkingsanstalt for de Ubemidlede at opmuntre til Forsynlighed blandt dem, og for at bevæge dem til af deres Fortjeneste i de bedre Dage at lægge Noget tilside, der kan bidrage til deres Forsørgelse paa den Tid, da Livskraften aftager og Fortjenesten svinder. At bringe et saadant Offer for de Bemidlede Skyld eller med Hensyn til en Anstalt for disse vilde derimod være aldeles forkastelig. Naar jeg iftedetmindre ikke har stillet noget Ændringsforslag i denne Retning, saa er det, fordi Initiativet til Grundlæggelsen af en saadan Anstalt efter min Overbeviisning i ethvert Fald bør udgaae fra Regjeringen.

Ligesom hele Udvalget med Tilfredshed seer, at man formener ved Anstaltens Udvidelse og nye Ordning efter Erfaringer, Beregninger og Forudsætninger, som synes at fortjene Tiltro, i det Hele at kunne nedsette

Forsikringspræmierne ikke ganske lidet og saaledes gjøre Anstaltens Benyttelse billigere, saaledes erkjendes det ogsaa, at i andre Retninger tidligere Bestemmelser ere ændrede i en liberal Retning, og at man har bestræbt sig for at indsekomme det Publicums Tær, til hvilket der nu skal tages et særligt Hensyn, og udfinde dertil svarende Former, hvorhos man deels i Lovforslaget selv, deels ved de i Motiverne meddeelte Dplysninger har villet afhjælpe Savn, der vare fremhevede i den tidligere Udvalgsbetænkning. Foruden den Tvivl og Meningsforskjel, der imidlertid her kan være tilbage, fremkalder den Dvergang, der skal stee fra den ældre Anstalt til den nye, og visse Forhold ved den ældre Anstalt nye Spørgsmaal, hvorom Meningerne i Udvalget have været deelte.

Lovforslagets første Paragraph definerer den nye Anstalts Stilling og Forhold til den ældre, Paragrapherne 2 til 16 bestemme dens Virksomhed og Forhold til Interessenterne (Paragraph 13 specielt Forsikringsbetalingen), Paragrapherne 17 til 18 angaae Bestyrelsen og Redegjørelsen for Virksomheden, Paragraph 19 angaaer en særlig Afdeling af Virksomheden, og Paragraph 20 indeholder Dvergangsbestemmelser.

Naar Lovforslagets første Paragraph lader den nye Livsforfikkings- og Forsørgelsesanstalt optage de to ældre allerede i det Væsentlige til een sammenfattede Anstalter, der ved dens Dpretelse ophøre at overtage nye Forsikringer og Forsørgelser, saaledes i sig, at baade deres Formue og deres Forpligtelser gaae over paa den nye og de selv tabe deres særlige Bestaaen, da skal herved foreløbig bemærkes, at det saavel i Henhold til de tidligere Dpgjørelser i Lovforslagets Motiver forudsattes som bekræftes ved den af den constituerede mathematisk Director, Dvermøes, den 16de Januar d. A. afgivne og nu trykte foreløbige Beretning om Dpgjørelsen af Dødeligheden i Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842 samt Livsforfikkingsanstalten i Kjøbenhavn i Aarene 1842 til 1868 og disse Anstalters Status den 31de December 1868⁴, at den nærværende Anstalt i begge Afdelinger har et temmelig betydeligt sandsynligt Overflud, fremkommet derved, at